

80732

Uitgifte

Repertoriumnummer 2015 / 590	Uitgereikt aan Gerechtsdeurwaarder Labranche Bernard voen Calzaturificio Carmens Spa op 01/01/15 € 33 BUR 2244	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
Datum van uitspraak 19 januari 2015		op	op
Rolnummer 2013/AR/305		€	€
		BUR	BUR

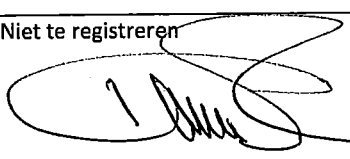
Niet aan te bieden aan de ontvanger

(artikel 5.3 EEX Vo)
Intellec. rechten
auteursrechten

Hof van beroep Gent

Arrest

zevende kamer

Aangeboden op 21 JAN, 2015
Niet te registreren
Anja WILLEMS Ea. inspecteur a.i.

COVER 01-00000079937-0001-0013-01-01-1

80733

2013/AR/305 - In de zaak van:

CALZADOS ÉVORI S.A., vennootschap naar Spaans recht gevestigd te 26580 Arnedo (La Rioja) (Spanje), El Raposal 33 (ESA 26060897) en vertegenwoordigd in België door tussenkomst van de **BERTREM TRADE CY B.V.B.A.**, met maatschappelijke zetel te 9600 RONSE, Rozenaakse steenweg 56, ingeschreven met KBO-nummer 0429.467.005,

appellante, hebbende als raadsman mr. DURNEZ Johan, advocaat te 3050 OUD-HEVERLEE, Waversebaan 134 A,

tegen

CALZATURIFICIO CARMENS Spa, vennootschap naar Italiaans recht, met maatschappelijke zetel te 35030 Galzignano Terme-Padova (Italië), Viale Terme 15, ingeschreven met KBO-nummer IT01502380288,

geïntimeerde, hebbende als raadsman mr. BUYDENS Mireille, advocaat te 1170 BRUSSEL, Terhulpesteenweg 187,

wijst het hof het volgend arrest:

I Bestreden beslissing – Rechtspleging in hoger beroep

1.

Het hoger beroep is ingesteld bij verzoekschrift van 31 januari 2013 tegen het vonnis van 19 december 2012 van de Voorzitter van de rechtbank van koophandel te Gent, die zitting nam zoals in kort geding.

Het is tijdig en regelmatig naar de vorm. Een akte van betekening wordt niet voorgelegd. Evenmin wordt er voorgehouden dat het vonnis betekend werd.

2.

Het Hof heeft artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken in acht genomen.

De procedure gebeurde op tegenspraak. Partijen zijn gehoord op de openbare terechtzitting van 15 december 2014. Het hof nam kennis van de overtuigings- en procedurestukken.

II Situering van de betwisting

3.

De beide partijen zijn fabrikanten van lederwaren, onder meer van schoenen.

Op 3 april 2009 legt Calzados Evori sa (hierna "Evori") bewarend beslag inzake namaak in de handen van C&A te Wetteren wegens beweerde inbreuk door de verkoop van een type schoenen "Yessica", de merknaam waaronder C&A de schoenen verkocht, op het auteursrecht van Evori op haar schoenen van het type "Brako, Kosix 2239". (stukken 2 tot 4 van het dossier van appellante) Dit beslag inzake namaak was toegestaan bij beschikking van de Voorzitter van de rechtbank van koophandel te Dendermonde van 27 maart 2009. (stuk 1 van het dossier van appellante)

Calzaturificio Carmens spa (hierna "Carmens") legt twee brieven van 6 april 2009 neer van de deskundige. (stuk 11 van haar dossier) Zij legt ook een latere verklaring over de echtheid van de twee brieven neer (stuk 21 van haar dossier)

In april en mei 2009 zijn er onderhandelingen tussen C&A en Evori over een dading, naar aanleiding van de beweerde inbreuk. Carmens wordt daarbij betrokken.

Op 8 juni 2009 stelt de raadsman van Evori Carmens in gebreke om de namaak te stoppen van het model Kosix 2239. Carmens zou een kopie van dit model gemaakt hebben en aan C&A verkocht. (randnummer 19 van de syntheseconclusie van Carmens - geen stuk in de dossiers)

Op 19 juni 2009 betwist Carmens een inbreuk gemaakt te hebben op de auteursrechten van Evori, maar verklaart zij bereid te zijn de schadevergoeding van € 10.372,23 die C&A zal betalen, te vergoeden uit commerciële overwegingen. (twee deel van stuk 5 van het dossier van appellante)

Het komt uiteindelijk op 10 maart 2010 tot een dading tussen Evori en C&A. Carmens is geen partij. C&A betaalt een schadevergoeding van € 10.372,23. (stuk 6 van het dossier van appellante)

4.

Evori dagvaardt Carmens op 10 mei 2011 voor de stakingsrechter te Brussel. Deze verzendt de zaak naar de stakingsrechter in de rechtbank van koophandel te Gent.

De eerste rechter verklaarde de vordering toelaatbaar maar ongegrond, "bij gebrek aan bewijs omtrent de hoedanigheid van [Carmens] van de auteursrechten over het model".

III Grieven – Voorwerp van het hoger beroep

5.

Voor een omstandige uiteenzetting van de grieven van Evori verwijst het Hof naar de procedur stukken van Evori in hoger beroep.

Evori vordert in haar syntheseconclusie:

“Het hoger beroep van conluante ontvankelijk en geheel gegrond te verklaren;

Dienvolgens het vonnis a quo van de Voorzitter van de Rechtbank van Koophandel te Gent, zetelend zoals in kortgeding dd.19/12/2012, teniet te doen om doende wat de eerste rechter had horen te doen, namelijk:

De vordering van conluante ontvankelijk, toelaatbaar en gegrond te verklaren;

Vervolgens, alvorens recht te doen:

- overeenkomstig artikel 877 Ger.W., geïntimeerde te verplichten om alle boekhoudkundige bescheiden ter griffie neer te leggen dewelke verband houden met de productie, de verdeling en de verkoop van de kopijen van de damesschoenen van conluante, inzonderheid de volgende types ms. 2230, 2420, 2133, 8201 en Brako model sandaal zoals beschreven onder punt 5.6 van het deskundigenverslag van mevr. Kris Keymolen;*
- overeenkomstig artikel 878 Ger.W. Schoenen Buffalo te verplichten om alle boekhoudkundige bescheiden ter griffie neer te leggen dewelke verband houden met de productie, de verdeling en de verkoop van de kopijen van de damesschoenen van conluante, inzonderheid het type 2230 waarvan het namaakmodel verkocht wordt onder het merk Buffalo;*
- overeenkomstig artikel 878 Ger.W. Brantano te verplichten om alle boekhoudkundige bescheiden ter griffie neer te leggen dewelke verband houden met de productie, de verdeling en de verkoop van de kopijen van de damesschoenen van conluante, inzonderheid het type 2420 Brutt, 2133 Glass, 8201 Kenia en Brako model sandaal zoals beschreven onder punt 5.6 van het deskundigenverslag van mevr. Kris Keymolen, waarvan de namaakmodellen respectievelijk verkocht werden onder de merken Passioni, Kickers, Emilio Lucax en wederom Passioni;*

Dienvolgens:

- geïntimeerde verbod op te leggen nog langer kopijen van de damesschoenen van conluante te produceren, te verhandelen en/of te koop aan de bieden aan invoerders, verdelers en consumenten binnen de landen van de Europese gemeenschap, waaronder België, inzonderheid van nr. 2239 en - na inzage van de boekhoudkundige stukken - desgevallend de types ms. 2230, 2420*

Brutt, 2133 Glass, 8201 Kenia en Brako model sandaal zoals beschreven onder punt 5.6 van het deskundigenverslag van mevr. Kris Keymolen;

- geïntimeerde te veroordelen tot de onmiddellijke vernietiging van de nog aanwezige stock in verband met de kopijen van de damesschoenen van conluante, inzonderheid van nr. 2239 en - na inzage van de boekhoudkundige stukken - desgevallend de types nrs. 2230, 2420 Brutt, 2133 Glass, 8201 Kenia en Brako model sandaal zoals beschreven onder punt 5.6 van het deskundigenverslag van mevr. Kris Keymolen;

- geïntimeerde te veroordelen tot het stellen van een bankgarantie ten belope van minstens € 250.000,00 ter dekking van de schadevergoeding in hoofde van conluante dewelke binnen het kader van een nog latere te volgen procedure zal gevorderd worden bij gebreke aan andersluidende regeling tussen partijen;

- tenslotte geïntimeerde te veroordelen tot de publicatie van het tussen te komen arrest op de respectievelijke websites van partijen, alsook in een dagblad van nationaal belang en in weekbladen, hetzij Elle België/Elle Nederland, Knack Weekend, Le Vijf Express, Flair, Libelle en Feeling, en tenslotte in de Vakpers, zoals Shoes Magazine en Schoenvisie;

Dit alles telkens op straffe van een dwangsom van € 25.000,00 per dag per vastgestelde overtreding vanaf 24 uur na het tussen te komen arrest, minstens vanaf 24 uur na betekening van het tussen te komen arrest;

Verder de tegenvordering van geïntimeerde ontvankelijk doch ongegrond te verklaren;

En geïntimeerde te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de wettelijke rechtsplegingvergoeding, te begroten op € 1.320,00 per aanleg;

In ondergeschikte orde — in geval het hoger beroep van conluante ongegrond zou worden verklaard - de rechtsplegingvergoeding te beperken tot het basisbedrag van € 1.320,00;”.

6.

Carmens vordert in haar syntheseconclusie:

“Wat de hoofdvordering betreft:

de vordering onontvankelijk te verklaren wegens gebrek aan mandaat in hoofde van BVBA Bertrem Trade Cy;

zich onbevoegd te verklaren;

de vordering van de appellante onontvankelijk, of minstens ongegrond te verklaren en bijgevolg de appellante ervan af te wijzen;

Wat de tegenvordering betreft:

de appellante te verpordelen tot een schadevergoeding van 100.000 € wegens het instellen en het handhaven van een tergend en roekeloos geding en wegens een onbetamelijke processuele houding;

de appellante te veroordelen tot de kosten van het geding, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding, begroot op 11.000 €.”

IV De gronden van de beslissing en het antwoord op de middelen van de partijen

7.

De eerste betwisting in hoger beroep betreft de vraag of appellante al dan niet gemandateerd is om in rechte op te treden.

Een dergelijke exceptie moet in limine litis opgeworpen worden. Uit de syntheseconclusie van geïntimeerde van 29 februari 2012 voor de Voorzitter van de rechtbank van koophandel te Brussel blijkt niet dat dit het geval was. Bij gebrek aan tijdige opwerping wordt de exceptie als ontoelaatbaar afgewezen.

8.

De tweede betwisting in hoger beroep betreft de vraag of de vordering van appellante duidelijk is. Volgens geïntimeerde is dit niet het geval, nu volgens haar uit de dagvaarding en de meegedeelde stukken niet kan opgemaakt worden welke rechten Evori zou hebben en welke inbreuken er zouden gemaakt zijn door Carmens, zodat deze laatste zich niet kan verweren.

Carmens schrijft een syntheseconclusie van 35 pagina's, waaruit blijkt dat zij zich verweerd heeft.

De exceptie obscuri libelli faalt.

9.

De derde betwisting handelt over de vraag of het hof en de rechtbank te Gent de wettelijk vereiste rechtsmacht heeft.

De vraag naar de internationale rechtsmacht van de rechter, die zoals in kort geding zitting neemt, wordt bepaald door het recht van de aangezochte rechter of de lex fori. In dit geval is dit het Belgisch recht, dit zijn de door België goedgekeurde verdragen en het intern Belgisch recht.

Met toepassing van artikel 5.3° Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken,
Publicatieblad Nr. L 012 van 16/01/2001 blz. 0001–0023
<http://eurlex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32001R0044:nl:HTML> (hierna "EEX Vo") heeft de Belgische rechter in de huidige zaak internationale rechtsmacht. Dit artikel bepaalt dat een persoon, die woonplaats heeft op het grondgebied van een lidstaat, in een andere lidstaat voor de volgende gerechten kan worden opgeroepen: ten aanzien van verbintenissen uit onrechtmatige daad: voor het gerecht van de plaats waar het schade brengende feit zich heeft voorgedaan of zich kan voordoen.

De huidige procedure betreft het rechtsherstel voor een beweerde inbreuk op auteursrechten van Evori. Het gaat dus om een vordering los van enige contractuele band tussen de partijen, waar de beweerde onrechtmatige daad bestaat uit een inbreuk op een wettelijke bepaling, namelijk de beweerde auteursrechten van Evori. Volgens Evori heeft Carmens in het arrondissement Gent nagemaakte schoenen doorverkocht. (zie verder) Evori grondt dus haar vordering op een mogelijks schadeverwekkend feit in het arrondissement Gent.

Hiervoor heeft de Belgische stakingsrechter internationale rechtsmacht. Er kan rechtsgeldig toepassing gemaakt worden van artikel 5.3 EEX Vo en niet van artikel 2 EEX Vo.

De exceptie van geïntimeerde wordt verworpen.

10.

De vierde betwisting in hoger beroep heeft betrekking op de vraag of de rechtbanken te Gent al dan niet territoriaal bevoegd zijn om kennis te nemen van het geschil.

Evori baseert haar vordering op een vaststelling door een deskundige inzake beslag inzake namaak die drie paar naar verluidt nagemaakte schoenen van Carmens bij C&A te Wetteren heeft aangetroffen. Wetteren valt in het rechtsgebied van het hof van beroep te Gent.

Dit feit wordt in de dagvaarding aangehaald. De stakingsrechter en het hof te Gent dienen zich op de dagvaarding te baseren om te bepalen of ze al dan niet territoriaal bevoegd zijn. Of de bevindingen van de deskundige correct zijn en of er een voldoende bewezen band is tussen de vaststellingen van de deskundige inzake beslag inzake namaak en de partijen behoort tot de grond van de zaak.

Om die redenen faalt de exceptie.

11.

De vijfde betwisting betreft de vraag of Carmens al dan niet in hoger beroep nieuwe vorderingen stelt, die op nieuwe feiten stoelen, die niet aangehaald zijn in de dagvaarding en dus ontoelaatbaar zijn, met toepassing van artikel 807 Ger. Wb..

In de dagvaarding vermeldt Evori “modellen van damesschoenen gekend als Kosix nr. 2238 en nr. 2239, Glass nr. 2133, etc. uitgebracht onder het handelsmerk BRAKO”. Verder in de dagvaarding verwijst Evori naar “andere kopijen van haar schoenen, zoals daar zijn nrs 2118, 2121, 2133, 2238, 2239, 2312 en 2420”. Deze laatste nummers komen ook in het dispositief van de dagvaarding voor.

(stuk 1 van het proceduredossier voor de rechtbank van koophandel te Brussel)

In hoger beroep vordert Evori enkel nog een verbod met betrekking tot de modellen met nummers “inzonderheid van nr. 2239 en - na inzage van de boekhoudkundige stukken - desgevallend de types nrs. 2230, 2420 Brutt, 2133 Glass, 8201 Kenia en Brako model sandaal zoals beschreven onder punt 5.6 van het deskundigenverslag van mevr. Kris Keymolen”.

Enkel de nummers 2239, 2133 en 2420 kwamen voor in de dagvaarding. De vordering van Evori is toelaatbaar voor zover ze de schoenen met deze nummers betreft.

De vordering met betrekking tot de nummers 2230, 8201 en een sandaal zoals beschreven onder punt 5.6 van het deskundigenverslag van mevrouw Kris Keymolen is ontoelaatbaar omdat ze nieuw zijn in hoger beroep. De vermelding “etcetera” in de dagvaarding volstaat niet om als een feit of akte in de zin van artikel 807 Ger. Wb. te kunnen gelden.

12.

De zesde betwisting in hoger beroep betreft de vraag of het verslag van de deskundige inzake beslag inzake namaak al dan niet uit de debatten geweerd moet worden.

Stuk 11 omvat geen verslag van een deskundige inzake beslag inzake namaak, zoals dat gebruikelijk is. In één doorlopend stuk worden de “zaakvoerder” van C&A België, de raadsman van Evori (in een eerste brief) en de Voorzitter van de rechtbank van koophandel (in een tweede brief) aangeschreven. Instructies met betrekking tot het bewaren van de stock, die vermoedelijk voor C&A bestemd zijn, zitten vervat in de brief aan de Voorzitter van de rechtbank. De analyse is zeer summier.

Naar zeggen van Evori is nooit een definitief verslag opgemaakt en ter griffie neergelegd omdat de dading tussen haar en C&A “zeer snel” gevolgd is. Om dezelfde reden heeft zij ook niet gedagvaard ten gronde. Gelet op de dading diende Evori volgens haar het voorschrift van artikel 1369bis/9 Ger. Wb. niet na te leven.

Artikel 1369bis/9 Ger. Wb. bepaalt het volgende: indien binnen de termijn bepaald door de voorzitter, die uitspraak doet over een verzoek gegrond op artikel 1369bis /1, of, indien dergelijke termijn niet is vermeld, binnen een termijn van ten hoogste twintig werkdagen of eenendertig dagen, naar gelang van welke van beide termijnen de langste is volgend op de ontvangst van het verslag verstuurd overeenkomstig artikel 1369bis /7, § 1, tweede lid, de beschrijving niet gevolgd wordt door een dagvaarding ten gronde voor een bevoegde rechtsmacht, heeft de beschikking van rechtswege geen rechtsgevolgen meer en mag de verzoeker de inhoud van het verslag niet gebruiken of bekend maken, dit alles onverminderd het recht op schadevergoeding.

De deskundige tot beslag inzake namaak heeft geen verslag neergelegd. Er is geen dagvaarding ten gronde uitgebracht tegen C&A, de beslagene. De dagvaarding ten aanzien van Carmens is pas betekend op 10 mei 2011, terwijl de mail van de deskundige tot beslag inzake namaak van 6 april 2009 dateert. Dit is kennelijk buiten de wettelijke termijn. Om al deze redenen kan met toepassing van het hiervoor geciteerde artikel 1369bis/9 Ger. Wb. geen gebruik gemaakt worden van stuk 11 van het dossier van appellante, noch van de erin vervatte vermeldingen van de deskundige.

(vgl. Cass. 1 oktober 2009, IRDI 2010, 399, noot B. PONET)

De bepalingen inzake het algemene deskundigenonderzoek zijn hier niet van toepassing. De wetgever heeft met betrekking tot intellectuele rechten een specifieke uitzonderingsregeling gecreëerd. De bewijswaarde van de feiten die de deskundige tot beslag inzake namaak zou kunnen vastgesteld hebben, wordt nihil, nu de beschikking van rechtswege geen gevolgen meer heeft en de verzoeker de inhoud van het verslag bij wet niet mag gebruiken of bekend maken. Het verslag kan aldus ook niet als algemene informatie gelden. De vaststellingen uit het verslag kunnen om dezelfde reden ook niet gebruikt worden in een geheel van gewichtige, bepaalde en met elkaar overeenstemmende vermoedens.

De exceptie van Carmens is gegrond. Stuk 11 van het dossier van appellante wordt uit de debatten geweerd.

13.

De zevende betwisting betreft de vraag of Evori haar auteursrechten kan laten gelden.

De partijen betwisten niet dat de bepalingen van de Belgische Auteurswet hierop van toepassing zijn.

Van in eerste aanleg zijn de auteursrechten van Evori door Carmens betwist.

In hoger beroep ligt enkel stuk 15 als bewijs voor dat de ontwerper van de schoenen, naar verluidt de heer Oscar Argai Pascual, zijn auteursrechten op de modellen Kosix nummers 2238 en 2239 en Glass 2133 "etc." ("enz.") zou overgedragen hebben.

Het hof kan dit stuk niet als bewijs van overdracht van auteursrechten aanvaarden. Een origineel stuk wordt niet voorgelegd. Stuk 15 gaat om een kopie van een paragraaf, die uit een ander stuk is gehaald. De handtekening is een krabbel, in het beste geval als een paraaf te omschrijven. Er is geen handtekening die op enige wijze aan de auteur van de tekst is toe te schrijven en toelaat de tekst met de schrijver ervan te verbinden. De naam van de auteur komt niet voor onderaan het document, bij de handtekening. Eigenaardig genoeg komt een gedeelte van deze “ondertekening” voor op de vertaling van het gekopieerde stuk. (ommezijde van stuk 15)

Andere modellen worden bovendien in deze tekst bovendien niet vermeld, zodat voor deze andere modellen al helemaal niet bewezen is dat Evori auteursrechthebbende zou zijn. De vermelding “etc.” (“enz.”) in de verklaring geldt niet als bewijs van een overdracht van auteursrechten voor de andere schoenen die in de huidige betwisting voorkomen.

Het is niet omdat C&A een dading sluit met Evori dat mogelijke auteursrechten van Evori voor deze en andere schoenen die zij op de markt brengt tegenover iedereen bewezen zijn en vast staan.

De stukken 13 en 14 van het dossier van appellante betreffen het woordmerk Brako en zijn niet relevant voor de huidige betwisting inzake auteursrechten op modellen en vormgeving van een aantal welbepaalde schoenen.

14.

Gelet op wat hiervoor geoordeeld werd, dient niet ingegaan te worden op de overige middelen en argumenten van de partijen met betrekking tot de betwistingen over de auteursrechten, de inbreuk en de gevorderde stakings- en herstelmaatregelen.

De vordering is ongegrond.

15.

De achtste betwisting betreft de tegenvordering van Carmens wegens tergend en roekeloos geding en roekeloos procedureel gedrag.

Het instellen van een vordering, of van hoger beroep tegen een vonnis waardoor men zich gegriefd voelt, is een recht, dat slechts wordt misbruikt en onttaardt in een ongeoorloofde handeling die tot schadevergoeding aanleiding geeft, indien het roekeloos, met kwade wil of te kwader trouw wordt uitgeoefend. De roekeloosheid kan worden afgeleid uit de lichtzinnigheid waarmee de vordering of het hoger beroep werd ingesteld en waarvan ieder normaal zorgvuldig en bezonnen persoon zich zou hebben onthouden. Een vordering of een hoger beroep is tergend wanneer ze voortvloeit uit kwaad opzet of hatelijkheid ten aanzien

80742

van de tegenpartij. De loutere vaststelling dat een vordering of een hoger beroep ongegrond is en dat de appelland zich vergist heeft, verleent aan deze vordering of aan dit hoger beroep geen tergend of roekeloos karakter.

Hoewel essentiële stukken in de bewijsvoering van appellante ontbreken en het niet volledig uitgesloten is dat een betere opbouw van argumentatie en dossier tot een andere uitkomst van het geding had kunnen leiden, kan appellante niet verweten worden dat een normaal zorgvuldig en bezonnen persoon niet op dergelijke wijze geprocedeerd zou hebben. Lichtzinnigheid is niet aangetoond.

Kwade trouw, kwaad opzet of hatelijkheid is evenmin bewezen.

De tegenvordering is ongegrond.

16.

De negende en laatste betwisting betreft de kosten.

Op grond van de artikelen 1042, 1017 en 1022 Ger. Wb. wordt appellante tot betaling van de kosten veroordeeld.

Nu de wijze van procederen niet kennelijk onredelijk is en ook de overige wettelijke voorwaarden voor het toekennen van een verhoogde rechtsplegingsvergoeding niet vervuld zijn, wordt de basis rechtsplegingsvergoeding toegekend. Deze bedraagt € 1.320,00.

Voor de tegenvordering wordt geen aparte rechtsplegingsvergoeding toegekend. Uit het geheel van de bepalingen van artikel 1017, eerste en vierde lid Ger. Wb., 1018, eerste lid, 6°, Ger. Wb., 1022, eerste lid Ger. Wb. en Artikel 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek en tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de artikelen 1 tot 13 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van de advocaat volgt dat de in het gelijk gestelde partij slechts recht heeft op één rechtsplegingsvergoeding per aanleg, die berekend wordt op basis van het bedrag van de hoofdvordering (Cass., 10 januari 2011, www.cass.be).

OP DIE GRONDEN,

Het Hof:

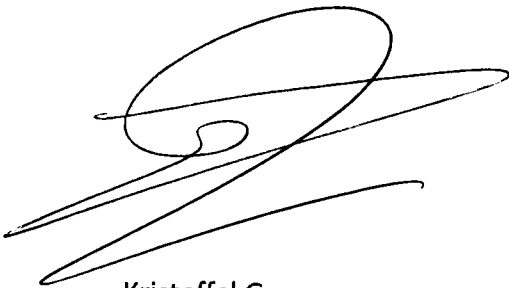
- verklaart het hoger beroep ontoelaatbaar voor zover het een nieuwe vordering omvat, namelijk de vordering voor zover ze de schoenen “met nummers 2230, 8201 en een sandaal zoals beschreven onder punt 5.6 van het deskundigenverslag van mevrouw Kris Keymolen” betreft;
- verklaart het hoger principaal beroep voor het overige toelaatbaar, maar ongegrond;
- weert stuk 11 van het dossier van appellante uit de debatten;
- **bevestigt het bestreden vonnis;**
- veroordeelt appellante tot betaling van de kosten, bepaald in graad van beroep op een rechtsplegingsvergoeding in hoofde van geïntimeerde van € 1.320,00.

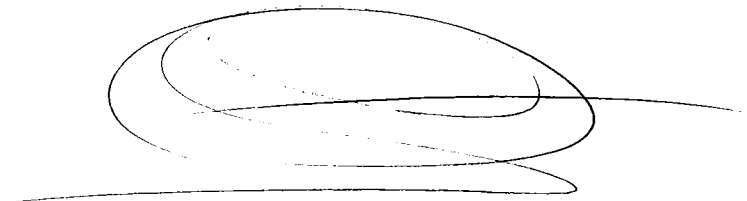
Aldus gewezen door de zevende kamer van het Hof van beroep te Gent, zetelende in burgerlijke zaken samengesteld uit:

Frank Deschoolmeester, raadsheer, waarnemend voorzitter,
Geneviève Vanderstichele, raadsheer,
Geert De la Ruelle, raadsheer,

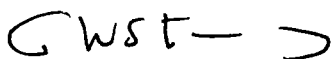
bijgestaan door Kristoffel Goossens, griffier en uitgesproken door de voorzitter in openbare terechtzitting op maandag **negentien januari tweeduizend vijftien.**

Kristoffel Goossens

Geert De la Ruelle

Geneviève Vanderstichele,

Frank Deschoolmeester

